

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 14-03-24455 תורג'מן נ' כונס הנכסים הרשמי מחוז ירושלים ואח'

בפני כבוד השופט אביגדור דורות

המערער: המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ עו"ד יוסף פולסקי

נגד

המשיבים: 1. עו"ד אורן הראל, המנהל המיוחד לבדיקת תביעות חוב
עובדים של שחק אבטחה, שמירה, ניקיון ושירותי משרד
בע"מ (בפירוק)
בעצמו
2. צבי ויתקון יוסף ואחרים
ע"י ב"כ עו"ד גל גורודיסקי
3. כונס הנכסים הרשמי מחוז ירושלים
ע"י ב"כ עו"ד אסתר בשיר

פסק דין

1
2 1. לפניי ערעורים של המוסד לביטוח לאומי (להלן: "המל"ל") על הכרעות עו"ד אורן הראל,
3 המנהל המיוחד לבדיקת תביעות חוב של עובדי החברה שחק אבטחה שמירה ניקיון ושירותי משרד
4 בע"מ (להלן: "המנהל המיוחד" ו"החברה" בהתאמה) בתביעות חוב של 199 מעובדי החברה (להלן:
5 "העובדים").

6 רקע
7 2. מדובר בתביעות חוב של עובדים שעבדו בחברה בתקופות שונות, ואשר כנראה אצל רובם,
8 תקופת ההעסקה שלהם אצל החברה הסתיימה לפני שנים רבות. לטענת המל"ל, אצל חלקם
9 הסתיימה תקופת ההעסקה אף בשנות התשעים של המאה הקודמת.

10 3. החברה, שעסקה במתן שירותי שמירה, אבטחה וניקיון, נקלעה לחדלות פירעון וביום
11 5.6.2014 ניתן צו לפירוקה ומונה לה מנהל מיוחד לבדיקת תביעות חוב של עובדים. המנהל המיוחד
12 בדק ואישר תביעות רבות. בהתאם לנתונים שהוצגו בתיק הוא אישר מעל ארבע מאות תביעות חוב.
13 מתוך תביעות חוב אלה 262 תביעות חוב אושרו על ידי המל"ל ושולמה בגיןן גמלה לעובדים. בשלב
14 מסוים הפסיק המל"ל לשלם את תביעות החוב והחליט להגיש ערעורים על החלטות המנהל המיוחד
15 בגין התיישנות תביעות החוב. בדיון מיום 7.5.2019 קבעתי שהמל"ל יגיש רשימה מלאה של

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 14-03-24455 תורג'מן נ' כונס הנכסים הרשמי מחוז ירושלים ואח'

1 הערעורים שהוגשו. בהתאם לרשימה שהוגשה, המל"ל הגיש ערעורים בגין 199 הכרעות של המנהל
2 המיוחד בתביעות חוב של עובדים שונים.

3 4. לאחר הגשת הערעורים הגישו העובדים בקשה לסילוק הערעורים על הסף.

4 5. העובדים הגישו את הבקשה לסילוק הערעורים על הסף מהטעם שהמל"ל איחר את המועד
5 להגשת הערעורים. בהחלטתי מיום 11.2.2019 קבעתי שגם אם המל"ל איחר את המועד להגשת
6 הערעורים, יש מקום להאריך את המועד להגשתם. באותו עניין קיבלתי את הטענה של המל"ל בדבר
7 העומס הרב שהביא לאיחור בהגשת הערעורים וקבעתי, בין היתר, שהעובדה שהמל"ל אינו נושא
8 של החברה, אלא גוף ציבורי שאמון על כספי הציבור, מצדיקה להאריך את המועד להגשת
9 הערעורים.

10 6. בהמשך, התקיים בפני דיון בערעורים והוגשו סיכומים מטעם הצדדים.

11 **טענות המוסד לביטוח לאומי**

12 7. לטענת המל"ל, העובדים עבדו בחברה לפני שנים רבות, רבים מהם הפסיקו את עבודתם
13 בחברה בתחילת שנות האלפיים וחלקם אף לפני כן. העובדים לא הגישו נגד החברה תביעות במהלך
14 תקופת העסקתם או לאחר מכן.

15 8. ב"כ העובדים, עו"ד גורודיסקי ניהל בשם מר רונן תורג'מן תובענה ייצוגית נגד החברה אשר
16 הוגשה בחודש 1/2009. התובענה הייצוגית אושרה על ידי בית הדין האזורי לעבודה בשני רכיבים
17 בלבד: ניכוי משכר העובד ל"קרן מתנות" ולארגון "יד שרה". ערעור של התובע הייצוגי באותו הליך
18 נדחה על ידי בית הדין הארצי לעבודה ועתירה שהוגשה לבג"ץ באותו עניין נדחתה על הסף.

19 9. בקשת הפירוק הוגשה על ידי רונן תורג'מן אשר יוצג על ידי עו"ד אורן הראל. בדיון בבקשת
20 הפירוק ביקש עו"ד הראל להתמנות כמנהל מיוחד לבדיקת תביעות החוב של העובדים ובית המשפט
21 קיבל את בקשתו. המנהל המיוחד בדק את תביעות החוב של כלל העובדים, לרבות תביעות החוב של
22 רונן תורג'מן, זאת בניגוד להצהרתו והחלטת בית המשפט שקבעה שימונה מנהל מיוחד אחר
23 לבדיקת תביעות החוב של תורג'מן.

24 10. לטענת המל"ל, בתביעות החוב שאושרו על ידי המנהל המיוחד לא נתבעו ולא אושרו
25 רכיבים שאושרו במסגרת התובענה הייצוגית. המנהל המיוחד אישר רכיבים אחרים שכלל לא נכללו
26 בתובענה הייצוגית.

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 14-03-24455 תורג'מן נ' כונס הנכסים הרשמי מחוז ירושלים ואח'

11. נוכח העומס במשרד הראשי של המל"ל ונוכח הגידול במספר תביעות החוב בתחום זכויות עובדים של מעסיקים חדלי פירעון הועבר הטיפול בתביעות החוב של העובדים לסניף תל אביב של המל"ל אשר אינו מטפל באופן שוטף בעניינים מהסוג הזה. לאחר שהמל"ל אישר חלק מהתביעות ושילם גמלאות לחלק מהעובדים גילה המל"ל כי מסיום עבודת העובדים בחברה חלפו שנים רבות מעבר לתקופת ההתיישנות. הגב' עדנה מרציאנו, מנהלת התחום במל"ל, ביקשה עם הגילוי לרכז את הטיפול בחברה במשרד הראשי של המל"ל. במקביל היא פנתה אל המנהל המיוחד וביקשה לברר מדוע הוא אישר את תביעות החוב. גב' מרציאנו החליטה שאין לאשר את תביעות החוב בחלוף תקופת ההתיישנות.
12. לצורך ריכוז התביעות במשרד הראשי של המל"ל, בחינתן והכנת הערעורים, ביקשה גב' מרציאנו מהמנהל המיוחד ארכה להגשת הערעורים. המנהל המיוחד אישר בשיחה טלפונית עם גב' מרציאנו את הארכת המועד והמלל הגיש את ערעוריו נגד ההכרעות של המנהל המיוחד.
13. לגוף העניין טען המל"ל שתביעות החוב של העובדים התיישנו.
14. המל"ל הפנה גם לסעיף 296 לחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), תשנ"ה – 1995 (להלן: **"חוק הביטוח הלאומי"**) שקובע שכל תביעה לגמלה תוגש למל"ל תוך שנים עשר חודשים מהיום שבו נוצרה עילת התביעה.
15. המל"ל הפנה עוד לתקנה 76 לתקנות פשיטת הרגל, התשמ"ה – 1985 (להלן: **"תקנות פשיטת הרגל"**) שקובעת כי **"תביעה שתוגש לאחר תום ששה חודשים מיום מתן צו הכינוס לא תקובל, אלא אם הוארך המועד להגשתה כאמור בתקנה משנה (ג)";** לשם קבלת תביעה שהוגשה בחלוף ששה חודשים מיום מתן צו הכינוס, על בעל התפקיד לקבל החלטה מנומקת המצדיקה את הארכת המועד.
16. המנהל המיוחד לא בחן את סוגיית ההתיישנות תביעות החוב ולא את סוגיית הגשת תביעות החוב באיחור ולא ניתנה החלטה מנומקת בעניין זה. נטען כי לא ניתן להאריך את תקופת ההתיישנות ואת תקופת הגשת תביעות החוב ללא החלטה מנומקת של המנהל המיוחד.
17. ביחס לטענה של העובדים לפיה נעלמו מעיניהם העובדות המהוות את עילת התובענה, ולכן קיים בעניינם טעם להארכת תקופת ההתיישנות, טען המל"ל שמדובר בחריג לדין ההתיישנות, ולכן על הטוען אותו מוטל הנטל להוכיח אותו. העובדים לא הוכיחו את היסודות לחריג, הם לא הגישו תצהירים בעניין זה ובחלק מהתביעות שצורף להן תצהיר, צורף תצהיר זהה בכל התביעות. לגופו

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 14-03-24455 תורג'מן נ' כונס הנכסים הרשמי מחוז ירושלים ואח'

- 1 של עניין טען המל"ל כי הטענה של העובדים לפיה הם לא יכלו לגלות את עילות התביעה שלהם נגד
2 החברה בתוך תקופת ההתיישנות אינה נכונה.
- 3 18. לטענת המל"ל, אין לקבל את הטענה של העובדים לפיה התובענה הייצוגית שהוגשה בשנת
4 2009 מאריכה את תקופת ההתיישנות. התובענה הייצוגית אושרה ביחס לשני רכיבים בלבד שאינם
5 כלולים בתביעות החוב.
- 6 19. נטען כי דין הטענה של העובדים בדבר שינוי המדיניות של המל"ל באשר להתיישנות הגמלה
7 דחיה. המטרה של גמלת המל"ל היא ליתן מענה למחסור שנגרם בשל חדלות הפירעון ואינה באה
8 לרפא את מחדלי המעסיק לאורך השנים. בנוסף, על הטוען לשינוי מדיניות מוטל הנטל להוכיח
9 שהיה שינוי שכזה. המל"ל הסביר שלא היה שינוי במדיניותו. העובדים שקיבלו את הגמלה קיבלוה
10 לאור טעות של עובדי המל"ל ולא מכוח מדיניות של המל"ל. אין מקום להפוך את הטעות של המל"ל
11 למדיניות. התצהיר של גב' עדנה מרציאנו מנהלת התחום במל"ל ועוסקת בתחום זה מעל שלושים
12 שנה, שטח בפני בית המשפט את מדיניות המל"ל ואת היווצרות התקלה שגרמה לתשלום גמלה
13 לעובדים אחרים שהתביעות שלהם התיישנו.
- 14 20. בתובענה ייצוגית שניהל ב"כ העובדים הוסכם כי התובענה של קבוצת העובדים תתייחס
15 לתקופת הזמן שמתחילה שבע שנים לפני הגשת התובענה. ככל שב"כ העובדים סבר שמדיניות
16 המל"ל היא לאשר תביעות ללא מגבלת התיישנות, מדוע "הוא הגביל את תקופת התביעה שהוא
17 ניהל לשבע שנים"? כך טען המל"ל.
- 18 21. לחילופין, טען המל"ל, אפילו אם אכן חל שינוי במדיניות, אין פסול בשינוי מדיניות שכזה.
19 האינטרס הציבורי מחייב לפעמים שהרשות הציבורית תשנה את מדיניותה.
- 20 22. באשר לטענת העובדים שהוגשו 5 תביעות חוב בלבד למנהל המיוחד, לאחר תחילת הגשת
21 הערעורים של המל"ל, נטען כי טענה זו אינה נכונה, והוגשו תביעות רבות של עובדים לאחר הגשת
22 ערעורי המל"ל לבית המשפט.
- 23 23. ביחס לטענה של העובדים לפיה הם הסתמכו על החלטותיו של המל"ל לפיהן אושרו
24 גמלאות לעובדים אחרים, שהתביעות שלהם התיישנו, טען המל"ל שאין לקבל טענה זו, שהרי
25 העובדים עצמם טענו שהם לא היו מודעים לזכויות שלהם. בנוסף, טען המל"ל שהטענה של העובדים
26 לפיה הם היו מודעים למדיניות של המל"ל לפיה הוא משלם גמלאות גם בגין תובענות שהתיישנו,
27 אינה הגיונית. המל"ל מציין כי גם בעניין זה נטל ההוכחה מוטל על העובדים.

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 14-03-24455 תורג'מן נ' כונס הנכסים הרשמי מחוז ירושלים ואח'

24. ביחס לטענה שהעובדים מגיעים מתוך אוכלוסיות מוחלשות, ושנדרשו שעות עבודה רבות לצורך הגשת תביעות החוב והוצאות רבות שהיו כרוכות בהגשת הערעור, טען המל"ל שהיה על המערערים לתמוך טענות אלה בתצהירים, דבר שלא נעשה. בנוסף, נראה שהטרחת וההוצאות בתביעות החוב היו של המנהל המיוחד שאישר את תביעות החוב ולא של העובדים.
25. המל"ל טען שלרבות מתביעות החוב לא צורפו תצהירים וגם באלה שהוגשו בהן תצהירים, אין בהם כלל התייחסות לטענת ההתיישנות. בחלקם המועט של התצהירים, אלה שהוגשו לאחר הגשת ערעורי המל"ל, קיימת התייחסות רק לעובדה שהחברה נכנסה להליכי פירוק. בנוסף, תצהירים רבים נוקטים בלשון "למיטב זכרוני" ו"לפי הזכור לי". תצהירים אלה אינם יכולים להוות אינדיקציה לזכויות העובדים ביחס לתקופות עבודה ישנות מאוד. לכל אלה יש להוסיף שהתצהירים של רבים מהעובדים הם זהים.
26. לטענת המל"ל, עובד לא משלם דמי ביטוח עבור הגמלה לעובדים של חברות בפירוק ודמי הביטוח בעניין זה משולמים על ידי המעסיק בלבד, כאשר ענף זה מצוי בגירעון והוא משלם מדי שנה כ- 350 מיליון ₪, בעוד תשלומי המעסיקים אינם מכסים מחצית מסכום זה.
27. בתשובה לטענות העובדים טען המל"ל שהטענה בעניין היעדר טופס הודעה לעובד כנדרש בחוק היא טענה חדשה; שלא הוכח שלא נמסר לעובדים טופס כאמור; שתחילתו של החוק היא חודש 6/02, כאשר רבים מהעובדים כבר סיימו את עבודתם בחברה; ביחס לעובדים שעבדו במועד התחילה של אותו חוק בחברה, סעיף 10 לאותו חוק קובע כי הוראות החוק יחולו מיום דרישת העובד מהמעסיק.
28. לטענת המל"ל, הטענה של העובדים שמתקיים בעניין החריג הקבוע בסעיף 9 לחוק ההתיישנות, משום שהמל"ל הודה בקיום זכויותיהם, אינה נכונה. המל"ל לא הודה בקיום זכויות העובדים. בנוסף, אישור המנהל המיוחד אינו יכול להוות הודאה בקיום הזכויות כלפי המל"ל.
29. בדיון מיום 7.5.2019 נכחה המצהירה, גב' מרציאנו בדיון, אך העובדים והמנהל המיוחד בחרו משיקוליהם שלא לחקור אותה.

24 טענות העובדים

30. העובדים ביקשו כי בית המשפט ידחה את ערעורי הביטוח הלאומי ויאשר את הכרעות החוב של המנהל המיוחד. לחילופין, מטעמי זהירות, ביקשו העובדים שבית המשפט יתיר לעובדים לצרף תצהירים בדבר ההתיישנות שלא מדעת ולהורות למנהל המיוחד להכריע עובדתית בטענות

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 14-03-24455 תורג'מן נ' כונס הנכסים הרשמי מחוז ירושלים ואח'

1 כל אחד ואחד מהעובדים לעניין זה, לגבי כל אחת ואחת מהזכויות הנתבעות. לחילופי חילופין,
2 במידה והערעור יתקבל, ביקשו העובדים מבית המשפט להורות על החזר האגרות ששילמו העובדים
3 למנהל המיוחד.

4 31. העובדים טענו כי החברה הפרה את זכויותיהם באופן מכוון ונרחב במהלך תקופת
5 העסקתם, שהם שילמו דמי ביטוח למל"ל במהלך העסקתם ושמבחינה מהותית הם זכאים לקבל
6 פיצוי מהמל"ל.

7 32. נטען כי העובדים לא ידעו על הפרת הזכויות שלהם במועד הפרתם, אחרת היו פועלים
8 לממשן בעבר. סעיף 8 לחוק ההתיישנות קובע שאין התיישנות כאשר התובע אינו מודע לעובדות
9 המגבשות את תובענתו ותקופת ההתיישנות מתחילה רק בהיודע עובדות אלה. נטען כי העובדים
10 לא ידעו כלל על הזכויות המגיעות להם ולא ידעו שהמעסיק הפר זכויות אלה. העובדים לא ידעו
11 שהחברה לא הפרישה עבורם כספים לקרן פנסיה ולא הייתה להם דרך לדעת על כך. העובדים גם
12 לא ידעו על הפרת הזכויות האחרות שנתבעו על ידם.

13 33. נטען כי העובדים לא קיבלו במהלך עבודתם טופס הודעה כנדרש בחוק הודעה לעובד
14 ולמועמד לעבודה (תנאי עבודה והליכי מיון וקבלה לעבודה), תשס"ב – 2002 (להלן: "**חוק הודעה**
15 **לעובד**"). חוק זה קובע את חובתו של המעסיק ליידע את עובדיו בדבר זכויותיהם והוא קובע את
16 הסטנדרט בעניין הידיעה או היעדרה של עובד בנוגע לזכויותיו. אם המעסיק לא נתן לעובד הודעה
17 לפי חוק זה, אין לראות בעובד כמי שידע על זכויותיו וממילא אין לראותו למי שמודע להפרתן.
18 הדברים נכונים במיוחד לגבי עובדי קבלן מוחלשים, שרובם עולים חדשים משכבות
19 סוציאקונומיות נמוכות. העובדים הוסיפו כי משום שהחברה לא מסרה להם הודעה אודות
20 זכויותיהם, חזקה היא שהעובדים לא ידעו על הזכויות המגיעות להם והפרת חובת היידוע החוקית
21 הופכת את הזכות המשפטית לעובדה.

22 34. נטען כי חלק מהזכויות הנתבעות על ידי העובדים מעוגנות בהסכמים קיבוציים ולא
23 בחקיקת העבודה, ואי ידיעת העובדים לגבי הזכויות שלהם המעוגנות בהסכמים קיבוציים מהווה
24 אי ידיעת עובדות ולא זכות משפטית.

25 35. כל התובעים הגישו תצהיר לתמיכה בתביעות החוב שלהם, תצהיר מובנה שמהווה חלק
26 מתביעת החוב. התובעים לא צירפו לתביעות החוב שלהם תצהירים התומכים בעמדתם בנושא
27 ההתיישנות שכן במועד הגשת התביעות, המל"ל אישר תביעות חוב דומות של עובדים אחרים,
28 ונראה היה לעובדים שאין צורך להגיש תצהיר בעניין זה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 14-03-24455 תורג'מן נ' כונס הנכסים הרשמי מחוז ירושלים ואח'

36. סעיף 9 לחוק ההתיישנות קובע שהודאה בזכות בכתב עוצרת את תקופת ההתיישנות. נטען
כי במקרה שלנו הודה הביטוח הלאומי בקיום הזכות של העובדים בכך ששילם ל- 262 עובדים
אחרים את סכום תביעת החוב למרות שאין חולק שתביעתם התיישנה. אישור תביעות החוב על ידי
המנהל המיוחד מהווה גם הוא הודאה בכתב בזכויות העובדים. המל"ל יכל להנחות את המנהל
המיוחד שלא לאשר תביעות חוב בהתיישנות, אולם הוא לא עשה כן, והדבר מהווה הודאה בזכויות
העובדים לקבל את גמלת המל"ל.

37. נטען כי המל"ל מאפשר הגשת תביעות חוב באיחור, גם לאחר חלוף המועד החוקי להגשתן,
הקבוע בסעיף 71(ב) לפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], תש"ס – 1980 (להלן: **"פקודת פשיטת
הרגל"**) ותקנה 76 לתקנות פשיטת הרגל.

38. לטענת העובדים, תביעות החוב מושא ערעור זה הוכנו והוגשו לאחר שהמל"ל אישר 262
תביעות חוב שהוגשו לאחר תום תקופת ההתיישנות. לאחר חודש 4/2016, מועד הגשת הערעור
הראשון מטעם המל"ל, החליט המל"ל באופן חד צדדי על שינוי מדיניות ועל דחיית התביעות
שהוגשו בהתיישנות. במועד ההחלטה של הביטוח הלאומי היו מונחות בפניו מרבית תביעות החוב
מושא ערעור זה.

39. נטען כי קבלת תביעות החוב של העובדים האחרים גיבשה אצל העובדים ציפייה לגיטימית
שהמל"ל, שהוא רשות ציבורית, לא ישנה את מדיניותו בדיעבד וללא הודעה מוקדמת. המל"ל שינה
את מדיניותו רק לאחר שהמנהל המיוחד קיבל את תביעות החוב מושא ענייננו. נטען כי המל"ל שינה
את מדיניותו לאחר שהעובדים ובאי כוחם הוציאו הוצאות רבות וטרחו טרחה מרובה לשם הגשת
תביעות החוב. כן נטען ששינוי המדיניות יוצר הפליה אסורה בין העובדים שהתביעות שלהם אושרו
ובין אלה שהתביעות שלהם נדחו.

40. לטענת העובדים, טענת המל"ל בדבר "תקלה" שגרמה לאישור תביעות החוב לא הוכחה.
המל"ל אישר 262 תביעות חוב אחרות ואישר תביעות חוב בהתיישנות גם של עובדי חברות אחרות.
העובדים אף נקבו בשמות אותן חברות. שינוי המדיניות של המל"ל אינו נובע מהצורך לתקן
"תקלה", אלא משיקולים עלומים אחרים.

41. נטען כי התצהיר של מנהלת התחום במל"ל נמסר במסגרת התגובה לבקשה לסילוק על
הסף ולא במסגרת הערעורים, מה גם שלא התקיים בירור עובדתי בערעורים ולא התאפשר לעובדים
לחקור את המצהירה. לפיכך, אין ליתן משקל לתצהיר זה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 14-03-24455 תורג'מן נ' כונס הנכסים הרשמי מחוז ירושלים ואח'

42. לטענת העובדים, לא ראוי שהמל"ל, שהוא גוף ציבורי, יעלה טענת התיישנות ויפגע בזכויות
מהותיות של העובדים.

43. עוד נטען כי המנהל המיוחד הוא ידו הארוכה של בית המשפט והוא אישר את תביעות החוב
ומטעם זה יש לדחות את הערעורים.

44. העובדים טענו שהמל"ל לא הגיש את הערעורים במועד ולא טען את טענת ההתיישנות
בהזדמנות הראשונה.

טענות המנהל המיוחד

45. לטענת המנהל המיוחד, אין לקבל בערעור זה הכרעה עקרונית ביחס לתביעות חוב של
עובדים שחלפה לגביהם תקופת ההתיישנות. במצב הדברים הייחודי של הערעור נוכח מצבם
הכלכלי של העובדים והעובדה שכבר קיבלו מאות עובדים גמלה מהמל"ל, למרות שתביעות החוב
שלהם התיישנו לכאורה, נראה שיש מקום שהמל"ל יוותר במקרה זה על ערעורו וישלם את תביעות
החוב ליתר העובדים.

46. נטען כי עובדי החברה ברובם נמנים על אוכלוסיות מוחלשות מהפריפריה. עסקינן בעובדי
שמירה וניקיון שזכויותיהם הבסיסיות נגזלו מהם לאורך השנים וקשה להבין מדוע דווקא בערעור
זה בוחר הביטוח הלאומי לנהל "תיק דגל" בשאלת ההתיישנות.

47. המנהל המיוחד מעולם לא הסכים להארכת מועד גורפת להגשת הודעות הערעור כפי שטען
המל"ל. המל"ל לא דרש לחקור את המנהל המיוחד על כך שלא ניתנה ארכה כלשהי והעובדה שאין
בידי המערער להציג הסכמה כתובה בעניין מחלישה את הטענה שהמנהל המיוחד נתן ארכה כזו.

48. נטען כי מוטב היה שהמל"ל לא היה מעלה טענות בעניין ההתיישנות או האיחור בהגשת
תביעות החוב. טענות אלה אינן מתיישבות עם החשיבות שהדין מעניק לנורמות מתחום הביטחון
הסוציאלי.

49. עוד נטען כי מתקיים בעניינם של העובדים החריג המאריך את תקופת ההתיישנות בשל אי
ידיעות העובדות המקימות את עילת התובענה. העובדים בעניינם הם עובדים שעבדו כמנקים
וכמאבטחים. מדובר באוכלוסייה שרובה ככולה אינה מודעת לזכויותיה ורק פעילותו של עו"ד
גורודיסקי גרמה להם להתוודע לזכויותיהם. מה גם, שניתן היה לדעת את הזכויות המדויקות של
העובדים רק לאחר ניתוח הנתונים שהתקבלו ממערכת הנתונים של החברה, זאת במועד מאוחר

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 14-03-24455 תורג'מן נ' כונס הנכסים הרשמי מחוז ירושלים ואח'

1 לצו הפירוק, כך שהמועד שבו העובדים היו יכולים לדעת מהן זכויותיהם הוא מאוחר להגשת בקשת
2 הפירוק, מועד שאינו מגבש התיישנות ביחס לאותן תביעות חוב.

3 50. נטען כי ביחס לחלק מהעובדים לא חלפה תקופת ההתיישנות הקבועה בחוק. חובה על
4 המל"ל לפרט מתי הפסיק כל עובד לעבוד בחברה ומהו המועד האחרון שהוא היה יכול להגיש בו
5 את תביעתו. טענת ההתיישנות היא טענה שהחובה להוכיחה מוטלת על הטוען לה והמל"ל לא עמד
6 בנטל זה.

7 51. לטענת המנהל המיוחד, המדיניות המוצהרת של המל"ל היא שביחס לתביעות חוב של
8 עובדים, אין מקפידים על המועד להגשת תביעות החוב. המנהל המיוחד משמש כבעל תפקיד במאות
9 תיקי חדלות פירעון ועד כה לא העלה המל"ל באף תיק טענה של איחור בהגשת תביעת החוב.

10 52. נטען כי המל"ל נטש בסיכומיו את הטענה בדבר ההתיישנות בהתאם לסעיף 296 לחוק
11 הביטוח הלאומי. ההלכה היא שכאשר ניתן לקבוע את קרות האירוע על פי מסמכים יש להפעיל את
12 שיקול הדעת באופן שלא תהיה הגבלה בזמן להגשת התביעה לביטוח הלאומי.

13 53. נטען כי אין לקבל את טענת המל"ל שאישור 262 תביעות חוב נעשה בטעות. המל"ל בחר
14 שלא להציג עמדה של מנהל המחלקה בסניף תל אביב שאישר את תביעות החוב. מכל מקום, גם אם
15 אישור תביעות החוב נעשה מתוך טעות, אין לתקן טעות בטעות אחרת ולדחות את יתר תביעות
16 החוב.

17 54. הכנ"ר הגיש הודעה בכתב בגדרה עדכן כי הוא מצטרף לסיכומים מטעם המל"ל.

18 דין והכרעה

19 55. בפסקי דין רבים נקבע כי דיני התיישנות חלים על ההכרעה של בעל תפקיד בתביעת חוב
20 ובעניין זה בעל התפקיד הוא רשות שיפוטית לצרכי חוק ההתיישנות ובירור תביעת החוב על ידו
21 כפוף לשאלת ההתיישנות (ראה למשל: ע"א 4352/15 דניאל קורן נ' עו"ד אורן הראל (02.08.2017)
22 פסקה 46; ע"א 402/77 אריה גולדמן נ' יחיאל הרמן, הנאמן על נכסי פנחס אופק בפשיטת-רגל,
23 פ"ד לב(2) 421(1978); פש"ר (מחוזי ת"א) 42326-03-19 היזל חלפון נ' כונס נכסים רשמי תל אביב
24 (22.12.2019) פסקאות 35 – 37).

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 14-03-24455 תורג'מן נ' כונס הנכסים הרשמי מחוז ירושלים ואח'

56. מטעם המל"ל נטען כי תביעות החוב של העובדים התיישנו. אמנם הצדדים לא הציגו נתונים מדויקים ביחס למועד ההתיישנות של תביעת החוב של כל עובד ועובד, אך נדמה שקיימת הסכמה בין הצדדים ששאלת ההתיישנות מתייחסת לחלק נכבד אם לא לרוב רובן של תביעות החוב.
57. המנהל המיוחד לא דן כלל בסוגיית ההתיישנות של תביעות החוב ולא נימק מדוע הוא אישר כמות כה גדולה של תביעות חוב בהתיישנות. האם מחדל זה של המנהל המיוחד מחייב התערבות של ערכאת הערעור? המנהל המיוחד ממלא תפקיד שיפוטי. ריכוז תביעות החוב בידי המנהל המיוחד נועד לקיים מנגנון מרוכז, יעיל, מהיר ושוויוני לחלוקת נכסי החייב בין נושיו בהתאם לכללים שנקבעו בדין. המנהל המיוחד מוחזק כבעל מומחיות לדון בתביעות החוב ובדין יתרון בשל ריכוז התביעות בפניו המאפשר הליך חלוקה יעיל בין הנושים (ע"א 8765/07 פז חברת נפט בע"מ נ' עו"ד אמיר שושני (27.12.2010) (להלן: "עניין פז")). כאשר מפעיל בית המשפט ביקורת שיפוטית על החלטות המנהל המיוחד נקבע שהביקורת השיפוטית תופעל במשורה ותוגבל למצבים של חריגה קיצונית מסבירות ותקינות הפעולה, תוך הותרת מתחם שיקול דעת רחב לנושא התפקיד (שם, פסקה 16).
58. בענייננו, סבורני שהמנהל המיוחד טעה כאשר לא הכריע בשאלת התיישנות תביעות החוב וכאשר לא נימק מדוע אושרו תביעות החוב למרות ההתיישנות. היקף הטעות של המנהל המיוחד נגלה במיוחד נוכח ההשלכות מרחיקות הלכת של הכרעות החוב. המנהל המיוחד אישר מאות תביעות חוב שעלותן לקופה הציבורית מיליוני שקלים חדשים. החלטה כזו, חייבת להיות מנומקת ומעוגנת היטב בראיות ובדין ולא החלטה סתמית. לאור האמור, אין מנוס מביטול הכרעות החוב במקרה זה. עמדה זו תואמת את קביעת בית המשפט המחוזי בחיפה בתיק פר"ק 15-02-45085 עבד אללטיף ג'בארין נ' עו"ד בנימין קצוב בעל תפקיד לבדיקת תביעות החוב של עובדי חברת כוכב הצפון חברה לעבודות הנדסיות בע"מ (14.11.2017) (להלן: עניין "כוכב הצפון").
59. מטעם העובדים נטען כי המל"ל שינה את מדיניותו כאשר העלה טענת התיישנות נגד תביעות החוב של העובדים. מנגד, טען המל"ל שהוא לא שינה ממדיניותו ובעניין זה הוגש תצהיר של גבי עדנה מרציאנו ובמסגרתו הוצהר שלא היה שינוי מדיניות בעניין זה. לאחר בחינת התצהיר, שצורף לתגובה מטעם המל"ל מיום 12.3.2020 במסגרת הליך הסילוק על הסף, הגעתי למסקנה שלא הוכח שהייתה מדיניות של המל"ל לאשר תביעות חוב של עובדים לאחר חלוף תקופת ההתיישנות ולא הוכח שינוי של מדיניות זו. גבי מרציאנו הצהירה כך: " ... עמדת המל"ל וההנחיה כפי שאני מכירה זה עשרות שנים היא כי הגמלה משולמת בשל כניסתו של המעסיק לחדלות פירעון ולא בשל חובות עבר .. לפיכך המל"ל אינו משלם גמלה בשל חוב עבר לעובד שנוצר שנים רבות טרם כניסת המעסיק לחדלות פירעון, ודאי לא כאשר חלפה תקופת ההתיישנות ...". עמדה זו מקובלת עליי במלואה. נוכח קביעה זו, אני דוחה את טענות העובדים לפיהן הם הסתמכו על "המדיניות" של

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 14-03-24455 תורג'מן נ' כונס הנכסים הרשמי מחוז ירושלים ואח'

1 המל"ל בטרם הגישו את תביעות החוב בעניינם, שכן, הוכח שלא הייתה מדיניות כזו ולא היה על
2 מה להסתמך.

3 60. בהמשך לאמור, אני דוחה גם את טענת העובדים לפיה הם הסתמכו על הכרעות המל"ל
4 בתיקים אחרים. הוכח שאישור זה נעשה מתוך טעות ולא נראה שהתובעים שינו את מצבם לרעה
5 על סמך אישור זה באופן המאפשר קבלת טענת הסתמכות.

6 61. אין לקבל גם את טענת העובדים, לפיה מתקיים בעניינם חריג אי הגילוי הקבוע בסעיף 8
7 לחוק ההתיישנות, המאריך את תקופת ההתיישנות, הואיל והם לא היו מודעים לזכויותיהם טרם
8 חלוף תקופת ההתיישנות.

9 62. סעיף 5 לחוק ההתיישנות מעמיד את תקופת ההתיישנות בתביעות שאינן במקרקעין על 7
10 שנים. לסעיף זה חריגים, לרבות חריגים מתחום דיני העבודה, המעמידים את תקופת ההתיישנות
11 של זכויות מתחום זה על תקופות אחרות. סעיף 6 לחוק ההתיישנות קובע כלל לפיו תקופת
12 ההתיישנות מתחילה ביום שבו נולדה עילת התובענה. סעיף 8 לחוק ההתיישנות קובע חריג לכלל זה
13 שקובע: **"נעלמו מן התובע העובדות המהוות את עילת התובענה, מסיבות שלא היו תלויות בו ושאינן**
14 **בזהירות סבירה לא יכול היה למנוע אותן, תתחיל תקופת ההתיישנות ביום שבו נודעו לתובע**
15 **עובדות אלה."**

16 63. ההחלה של החריג הקבוע בסעיף 8 לחוק ההתיישנות כפופה לארבעה תנאים: **"קיומן של**
17 **עובדות שנעלמו מן התובע; העובדות מהותיות ויורדות לשורשה של עילת התובענה; העובדות**
18 **נעלמו מעיני התובע מסיבות שאינן תלויות בו; והתובע לא יכול היה למנוע אותן סיבות אף אילו**
19 **נקט זהירות סבירה"** (ע"א 8880/13 דוד וינשל נ' מדינת ישראל משרד הביטחון (30.08.2016)
20 פסקה 25 (להלן: **"וינשל"**); ע"מ 1164/04 עיריית הרצליה נ' יצחקי, (5.12.2006) פסקה 30;
21 ע"א 2720/08 ז'אן נ' ליבמן, (23.8.2012) פסקה 18).

22 64. העובדות שאי ידיעתן מאריכה את תקופת ההתיישנות בהתאם לסעיף 8 לחוק ההתיישנות
23 הן אותן עובדות שחיוניות לביסוס עילת התביעה, באופן שבלי ידיעתן לא ניתן להגיש תובענה בעלת
24 סיכוי ממשי (ע"א 2919/07 מדינת ישראל - הוועדה לאנרגיה אטומית נ' עדנה גיא-ליפל, פ"ד (סד) 2)
25 82 (2010) פסקה 44 (להלן: **"עניין גיא-ליפל"**). עובדות שאינן חיוניות לביסוס עילת התביעה אינן
26 בכוח להאריך את תקופת ההתיישנות. ודוק, חריג אי הגילוי מתייחס לעובדות המבססות את עילת
27 התובענה. החריג לא מתייחס לראיות הבאות להוכיח אותן, אינו מתייחס לדין, ואינו מתייחס לאי
28 הבנת הדין (עניין **וינשל**, פסקה 28). גילוי מאוחר של הדין לא נתפס ברשותו של כלל הגילוי המאוחר
29 (ע"ע (ארצי) 533/09 עופרה אילן ו - 24 אח' - שירותי בריאות כללית (15.06.2011) פסקה 41).

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 14-03-24455 תורג'מן נ' כונס הנכסים הרשמי מחוז ירושלים ואח'

65. המודעות של תובע לעובדות המקימות את עילת תביעתו מתייחסת הן לידיעה של העובדות בפועל והן לידיעה שלהן בכוח. הפסיקה החמירה עם תובע המבקש להסתמך על כלל אי הגילוי וקבעה שדי בכך שהתובע החזיק ב"קצה חוט", כלומר חשד או בסיס לסברה בדבר קיומן של העובדות המקימות את עילת התביעה על מנת לקבוע כי לא נעלמו ממנו העובדות המהוות את עילת התובענה (רע"א 1101/20 **שירותי בריאות כללית נ' פלוני** (21.05.2020) פסקה 15). אך אי ידיעה בפועל של עובדות המקרה אינה מספיקה לצורך הפעלת החריג הקבוע בסעיף 8. הסעיף מכפיף את כלל אי הגילוי למבחן אובייקטיבי לפיו, בנוסף לאי הידיעה בפועל, החריג יכנס לפעולה רק אם אדם סביר בנסיבות העניין לא היה יכול לדעת את העובדות האמורות (**שם**, פסקה 15). גם כאן החמירה הפסיקה עם תובעים וקבעה שדי בכך שביכולתו של האדם הסביר לחשווד בקיומן של העובדות המקימות את עילת התובענה על מנת לקבוע שקיימת בידו ידיעה בכוח על עובדות התובענה (**שם**, פסקה 16 והאסמכאות הקבועות שם; עניין גיא-ליפל, פסקה 47). ההלכה סוכמה בפסק דין פלוני כך: **"במילים אחרות, לפי סעיף 8 לחוק ההתיישנות, תקופת ההתיישנות של תובענה תחל במועד בו התעוררו בפועל אצל התובע חשד או סברה בדבר קיומן של העובדות המהוות את עילת התביעה, או במועד בו אדם סביר בנסיבות העניין היה צריך לחשווד בקיומן של העובדות האמורות"** (**שם**, פסקה 15).
66. בעניין גיא-ליפל נשאלה השאלה האם במסגרת המבחן האובייקטיבי הבוחן את הידיעה בכוח של התובע, שומה על בית המשפט להתחשב בנתוניו האישיים של התובע? שם נקבע כי כאשר מחילים את סעיף 8 לחוק ההתיישנות ניתן להתחשב בנסיבות החיצוניות המיוחדות של המקרה, כגון מושא הגילוי, המידע שכבר הצטבר אצל התובע או גודל הנזק, אך לא ניתן להתחשב בתכונות האישיות המיוחדות של התובע הספציפי (**שם**, פסקה 52).
67. עוד נפסק כי הנטל להוכיח את חריג אי הגילוי הקבוע בסעיף 8 לחוק על ההתיישנות רובץ על הטוען לו (עניין **גיא-ליפל**, פסקה 41).
68. לאחר בחינת טענות הצדדים נראה על פניו שקיים קושי רב בקבלת גרסתם של קרוב ל-200 עובדים שטוענים כולם שהם לא ידעו ולא יכלו לדעת על זכויותיהם, שהם לא סברו שיתכן ומגיעות להם זכויות מהחברה ולא יכלו לסבור שמגיעות להם זכויות כאלה. על פניו, אם מתייחסים לכל העובדים כמקשה אחת, טענה זו אינה יכולה להתקבל.
69. כאמור, החריג הקבוע בסעיף 8 לחוק ההתיישנות נכנס לפעולה כאשר קיימת אי מודעות לעובדות המקימות את עילת התביעה. לכן, הדיון בחריג חייב להיות עובדתי. בעניינו דיון ראוי בחריג אי הגילוי חייב להתייחס לעובדות שכל עובד ועובד לא ידע ביחס לכל אחת מעילות התביעה

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 14-03-24455 תורג'מן נ' כונס הנכסים הרשמי מחוז ירושלים ואח'

1 שקיימות לו כלפי החברה וכן להתייחס לשאלה מדוע הוא לא יכל לדעת אותן עובדות בשקידה
2 סבירה. תשתית עובדתית כזו לא הונחה בפני, והיא לא הונחה גם בפני המנהל המיוחד.

3 70. על פי הדין, נטל ההוכחה של תביעת החוב מוטל על התובע ועליו להגיש תביעת חוב מפורטת
4 ומנומקת, אליה יצורפו כל הראיות התומכות בה. דרישה זו מבוססת על סעיף 76(ב) לתקנות פשיטת
5 הרגל, התשמ"ה-1985 (להלן: "התקנות"), לגבי תביעות חוב אשר קובע:

6 **"לתביעה יצורפו האסמכתאות שיש בהן כדי לבסס את החוב הנתבע; ורשאי הכונס**
7 **הרשמי או הנאמן לדרוש, בכל עת, פרטים משלימים ומסמכים ככל שיראה לנכון".**

8 ודוק: סעיף 353 לפקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983 מחיל את דיני פשיטת הרגל, בין
9 השאר, גם על תביעות חוב נגד חברה חדלת פירעון. על כן, שומה היה על המערערים להביא ראיות
10 מהן ניתן היה להסיק כי טרם חלפה תקופת ההתיישנות. בפסיקה נקבע שאין זה תפקידו של המנהל
11 המיוחד לתור אחר ראיות עבור הנושה, ועליו לשמוע עדויות או להסתפק בעדויות שניתנו
12 בתצהירים. כך, למשל, נפסק בפר"ק (מחוזי ת"א) 19-03-68237 אוננו איטליאנה (2009) בע"מ נ'
13 **כונס הנכסים הרשמי (15.6.20):**

14 **"28. בעל התפקיד אינו צריך לתור אחר ראיות עבור הנושה ולא מוטלת עליו החובה לסייע**
15 **לנושה. נטל ההוכחה בתביעת חוב מוטל על הנושה. הוא זה שצריך להוכיח את החוב**
16 **כלפיו. עליו להגיש תביעת חוב מפורטת ומנומקת ולצרף אליה את כל הראיות התומכות**
17 **בתביעת החוב. במסגרת תפקידו, על בעל התפקיד לקבל לידי את החומר הדרוש כדי**
18 **להחליט אם לקבל את תביעת החוב או לדחותה. עליו לבחון את כל המסמכים שהובאו**
19 **לפניו, לשמוע עדויות או להסתפק בעדויות שניתנו בתצהירים, ואם הדבר נראה לו דרוש**
20 **ומוצדק, לבקש מסמכים נוספים, לפי הסמכות המוקנית לו. יפים לעניין זה דברי**
21 **השופט (כתוארה אז) ו' אלשיך:**

22
23 **"על נושה המגיש תביעת חוב, כמוהו כתובע אזרחי, מוטל הנטל להוכיח את**
24 **תביעתו, ובמסגרת זו להגיש תביעת-חוב מנומקת ומלאה, תוך שהוא תומך אותה**
25 **בכל הראיות הנמצאות ברשותו; אם לא עשה כן, אין לו, לנושה, כל "זכות קנויה"**
26 **כי הנאמן או המנהל המיוחד יעמידו אותו על טעותו, ויניחו לו לבצע "מקצה**
27 **שיפורים". (פש"ר (מחוזי ת"א) 1199/01 דנבר צבעי ישראל בע"מ נ' עו"ד דוד**
28 **גולדבלט-לוי בתפקידו כמנהל מיוחד של נכסי החייב יוסף אדלשטיין, פס' 6**
29 **(פורסם בנבו, 19.4.2004) (ההדגשה במקור, ח.ב.). (להלן: עניין דנבר); ראה גם**
30 **פש"ר (מחוזי ת"א) 2347/99 אברג'יל נ' הנאמנת לנכסי מרים מעודד (פורסם**

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 14-03-24455 תורג'מן נ' כונס הנכסים הרשמי מחוז ירושלים ואח'

1 בנבו, 21.11.2001); פר"ק (מחוזי ת"א) 2308-08 בורגר ראנץ מרכז (1983) בע"מ
2 (בפירוק ובכינוס נכסים) נ' הכונס הרשמי (פורסם בנבו, 6.4.2013); בש"א
3 (מחוזי י-ם) 7013/09 אבו ג'האלין נ' עו"ד ד"ר משה כהן, המנהל המיוחד לבדיקת
4 תביעות החוב כנגד חברת ש. בראשי בע"מ, פס' 9 לפסק דינו של השופט ד' מינץ
5 (פורסם בנבו, 26.5.2011) (להלן: עניין אבו ג'האלין)).

6 וכן: "במסגרת זו הנטל להוכחת תביעת חוב של נושה מוטל על שכמו ועליו להגיש
7 תביעת חוב מנומקת ומלאה, תוך שהוא תומך אותה בכל האסמכתאות והראיות
8 הנמצאות ברשותו. בעל התפקיד אינו מחויב לתור אחר ראיות עבור הנושה, ולא
9 מוטלת עליו חובה "לסייע" ולהבהיר לו אלו מסמכים עליו לצרף לתביעת החוב"
10 (פר"ק (מחוזי י-ם) 39470-04-13 אחים חסיד חברה קבלנית לבניה בע"מ נ' רו"ח
11 תמיר סער, נאמן, פס' 16 (פורסם בנבו, 1.2.2017)).

12 29. במסגרת ההכרעה בתביעות החוב, על בעל התפקיד לבסס את החלטתו על מסמכים
13 שהוצגו לו, ובמידת הצורך, גם על חקירת הנושה. עליו לעיין בראיות ולקבוע תמונת מצב
14 עובדתית, והוא יכול לשם כך להתחשב גם בראיות נסיבתיות. אומנם אין בעל התפקיד
15 מקיים משפט והוא אינו כבול לכללי הדיון הנהוגים בבית משפט, אך "אין לו לדין אלא
16 מה שעניו רואות" (תלמוד בבלי, סנהדרין, ו, ע"ב) (והשוו: עש"א (מחוזי ת"א) 16460-
17 07-15 סדניק נ' רובננקו (מנהל מיוחד) (פורסם בנבו, 13.5.2016)). המנהלת המיוחדת
18 עיינה בתלושי השכר והחליטה על פיהם. בתשובתה המאוחדת לערעורים היא אף
19 התייחסה בפירוט לכל ערעור וערעור כך שהכרעותיה נומקו היטב, גם אם בדיעבד
20 ובעקבות הגשת הערעורים."

21
22 במקרה הנוכחי, לא היה בתביעות החוב בסיס עובדתי, שיכול היה להצדיק את קבלת תביעת החוב,
23 בהתעלם מסוגיית ההתיישנות ולא ניתן היה להגיע למסקנה כי חל החריג הקבוע בסעיף 8 לחוק
24 ההתיישנות.

25
26 71. בטרם סיום, אתייחס לטענה נוספת שהעלו העובדים. נטען כי אישור המל"ל שניתן
27 לתביעות חוב של עובדים נוספים שהוגשו לאחר חלוף תקופת ההתיישנות מהווה הודאה בקיום
28 הזכות בהתאם לסעיף 9 לחוק ההתיישנות, דבר המוביל להארכת תקופת ההתיישנות. טענה זו יש
29 לדחות. אישור תביעות חוב ביחס לעובד אחר, עשוי להוות הודאה בזכות כלפי אותו עובד. אישור
30 כזה בוודאי לא יכול להוות הודאה בזכות של המערערים בערעור זה, שבעניינם כפר המל"ל במפורש
31 בקיום זכויותיהם, נוכח התיישנות התביעות.

32 72. זאת ועוד, לא היה מקום להתעלם מן המועד הקבוע בסעיף 296 לחוק הביטוח הלאומי
33 ומהאיחור בהגשת תביעות החוב.

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 14-03-24455 תורג'מן נ' כונס הנכסים הרשמי מחוז ירושלים ואח'

- 1 73. ככול שישנן הכרעות חוב ביחס לעובדים שלגביהם טרם חלפה תקופת ההתיישנות, ישלח
2 המנהל המיוחד למל"ל תוך 30 ימים מהיום, רשימה הכוללת את פרטיהם והמל"ל יגיש הודעה תוך
3 30 ימים ממועד קבלת הרשימה, האם הוא מקבל את הכרעות החוב ביחס לאותם עובדים.

4 סוף דבר

- 5 74. לאור כל האמור לעיל, ערעור הביטוח הלאומי מתקבל והכרעות החוב שניתנו על ידי המנהל
6 המיוחד מבוטלות בזאת, בכפוף לאמור לעיל בפסקה 73.

- 7 75. לעניין ההוצאות, יש לקחת בחשבון את הטענה כי מדובר בעובדי כפיים השייכים
8 לאוכלוסיות מוחלשות וחלקם הגדול הינם תושבי הפריפריה. בנסיבות אלה, באתי לכלל מסקנה כי
9 אין לחייב את העובדים-המשיבים בהוצאות ובשכ"ט עו"ד.

10 המזכירות תשלח את פסק הדין לב"כ הצדדים.

11 ניתנה היום, א' חשון תשפ"א, 19 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.

12

13

ד"ר

אביגדור דורות, שופט

14